

Punt de vista

Alguns vaixells tocats, uns altres d'enfonsats i un que sempre sura

*Y han de ver y lo van a ver
como el Baleares
se perderá el Canarias
bajo los mares.
Y han de ver y lo saben bien
y ya lo habéis visto
lo que hacen los españoles
con el fascismo.*

El 6 de març del 1938, la marina de guerra republicana enfonsava el creuer feixista Baleares davant del cap de Palos, a l'altura de la ciutat de Cartagena. Hi van morir més de sis-cents mariners i, de fet, va ser l'única victòria important de la flota governamental. Aquesta acció bèl·lica va ser molt utilitzada per la propaganda republicana i fins i tot va generar cançons populars amb lletres com la que encapçala aquest article.

Doncs bé, seixanta-set anys més tard, el Baleares corre el risc de tornar a enfonsar-se, però aquesta vegada a mans del propi bàndol. Sembla que el ministre Bono està d'acord amb la idea d'enfonsar una fragata llançamíssils que va heretar el nom del creuer màrtir i que ja fa un any que ha estat retirada i ancorada al port del Ferrol. Curiosament, aquest vaixell va coincidir en servei durant cinc anys amb el creuer Canarias, veterà de la Guerra Civil, que sí que va poder escapar viu de la batalla del cap de Palos.

L'Ajuntament de Calvià ha tingut aquesta idea per crear una mena de parc de busseig davant la seva costa. És a dir, que 4.177 tones d'acer des-

trossaran tot el que hi hagi al fons marí perquè alguns turistes amb escafandre es pensin

A dalt, Juan José Ibarretxe és felicitat novament pels seus companys de partit. A sota, intervenció de Tony Blair davant el Parlament europeu. A la dreta, Manuel Fraga, un que sempre sura. I en la foto petita, la fragata Baleares.

que són Jacques Cousteau. El PSM i les entitats ecologistes mallorquines ho han criticat, naturalment.

Del Balears, se'n va parlar la setmana passada, quan semblava que també s'enfonsava Galícia, nau insígnia de la flota "nacional"/pepera. Dijous, Manuel Fraga ja va fer alguna insinuació

poc clara respecte als famosos vots dels emigrants de Veneçuela, que podrien fer trontollar la majoria provisional d'esquerra. La cosa promet donar espectacle. I molt.

En canvi, Juan José Ibarretxe i el PNB van aconseguir surar perfectament. Com sempre, de fet. El cinquè lehendakari va ser reelegit gràcies a l'aportació de dos vots d'EHAK, en una maniobra calçada a la que va permetre l'aprovació de l'anomenat pla Ibarretxe. Ara queda, en principi, una travessia de quatre anys que hauria d'arribar a la pau definitiva.

I la Unió Europea —una altra nau amb vies d'aigua— va escoltar atentament el discurs que Tony Blair va fer davant el Parlament d'una Europa en crisi profunda. El primer ministre britànic va dir, dijous: "No acceptaré mai reduir Europa a un simple mercat econòmic", i, acte seguit, va dir que cal limitar els ajuts agraris. Amb el xec britànic a la butxaca.

Salvador Cot

EL TEMPS

Perfil Francisco Vázquez, l'últim guerrista

Per al PP, Francisco Vázquez és allò que Alberto Ruiz Gallardón, primer edil de Madrid, és per al PSOE. L'alcalde de la Corunya, nascut a aquesta ciutat l'any 1946, ha estat diputat del Parlament de Galícia, del Congrés dels Diputats, i ara, a més d'alcalde, és senador i president de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, càrrec en què va substituir Rita Barberà. Destaca per la seua llengua furibunda, sobretot contra els nacionalistes, si aquests no són espanyols. El passat 22 de juny va visitar València, es va reunir amb Francesc Camps i l'alcaldesa Barberà, però no va dinar —com havia previst— amb Joan Ignasi Pla, líder dels socialistes valencians, qui estava molest per les seues darreres declaracions —ha qualificat de "patriòtica" la reforma de l'Estatut valencià— i perquè havia aprofitat el viatge al País Valencià per no votar la llei de matrimonis homosexuals que aquell dia es tramitava al Senat. Vázquez ha avisat que no veuria mal un pacte PSG-BNG a la Xunta de Galícia. Una frase dita amb la boca petita, ja que la seua sintonia amb els nacionalistes gallecs és nul·la. Un guerrista de pedra picada.

García Miralles lidera la gestora del PSPV d'Alacant

DAF

Després de la crisi provocada per la dimissió del secretari general del PSPV-PSOE d'Alacant, Juan Antonio Román —que va abandonar el càrrec disconforme pel suport del grup socialista a l'Ajuntament d'Alacant al pla d'urbanització de Rabassa, que elevarà 15.000 habitatges a la perifèria de la ciutat—, la direcció del partit ha decidit nomenar una gestora de perfil baix, amb un president, això sí, de primer ordre. Es tracta d'Antonio García Miralles, expresident de les Corts valencianes, de 62 anys i sense cap ambició política, un dels capitosts del partit en l'època de Joan Lerma i Ciprià Ciscar. Els vuit membres de la gestora que l'acompanyen són persones joves, on no hi ha cap alcaldable amb vista als comicis del 2007.

I és que el cap del cartell electoral socialista a la capital de l'Alacantí és un gran secret, a hores d'ara. Tot i que ha sorgit el nom del secretari d'estat d'Universitats, Salvador Ordóñez, l'únic cert és que van al darrere d'una persona coneguda, que en poc temps siga capaç de captar l'atenció de l'electorat. El PP tampoc no sap encara qui serà el número 1 per Alacant. L'actual alcalde, Luis Díaz Alperi, deixa el càrrec, i o bé Julio de España —actual president de les Corts valencianes—, o bé José Joaquín Ripoll —president de la Diputació d'Alacant—, ambdós zaplanistes, optaran al càrrec de primer edil.

El claustre de la Valldigna, més a prop de casa seua

"En el menor temps possible" —en paraules del director general de Belles Arts i Béns Culturals del Ministeri de Cultura, Julián Martínez García— tornarà el Claustre de l'Abat del monestir de la Valldigna, avui a Torrelodones (Madrid), al recinte original. O almenys això ha assegurat Martínez García al conseller de Cultura valencià, Alejandro Font de Mora. La Generalitat fa temps que hi va al darrere. La Comunitat de Madrid ha cedit la decisió al Govern espanyol, que és favorable al retorn.